

2797

1. Beh. af Lovf. om forstj. Jernbaneanl. p. Loll. og Falster.

2798

ffjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland" er nu om-
delt. Som ærede Medlemmer ville se, omfatter
Betænkningen tillige et til Rigsdagen indgivet An-
dragende fra Hørsholms Distrikts økonomiske Sel-
skab. Da der efter Forretningsordenen kan stilles
Forslag angaaende et saadant Andragende, og Ud-
valget i dette Tilfælde ikke har gjort nogen særlig
Indstilling derom, skal jeg indkalde Vædringsfor-
slag, som ærede Medlemmer muligens maatte ville
stille til dette Andragende, til i Morgen Mid-
dag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til
Lov om forskjellige Jernbaneanlæg paa
Lolland og Falster m. v." (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2261 ff.)

G. Petersen: Dette Forslag omhandler
jo hovedsagelig en fast Bro imellem Lolland og
Falster. I de Bemærkninger, som ledsage Lov-
forslaget, henvises der til det ifjor nedsatte Ud-
valg og det Resulutat, hvortil dette Udvalg kom,
og jeg skal derfor tillade mig nærmere at oplyse,
hvoreledes Udvalget eller i det Mindste dets Flek-
tal den Gang opfattede Sagen. Som det vil
være i det ærede Things Erindring, blev der den
Gang givet Koncessionshavere en Ret til enten at
bygge en selvstændig Bro over Guldborgsund eller
at tilvejebringe en Forbindelse ved den nuværende
Christian den 9des Bro, saaledes at Banen kunde
føres derover. Udvalget maatte antage, at det fra
Begyndelsen af har været Formaalet ad de
Lolland-falsterste Baner at søge en Forbindelse med
Udlandet, men denne Plan maatte paa Grund af
Naturforholdene og indtræffende Omstændigheder
anses som opgiven. Under den Forudsætning, at
de Lolland-falsterste Baner altsaa bleve indskræn-
kede til at omfatte den lokale Trafik, fandt Ud-
valget ikke, at der kunde være Noget i Veien for,
at Forbindelsen mellem Banerne paa Lolland og
Falster, istedetfor at ske ved en selvstændig Bro,
kunde iværksættes ad Christian den 9des Bro;
men hvis den Trafik, som man havde tænkt sig,
skulde blive mere vidtgaaende, maatte Udvalget
anse det for rigtigt, at der blev bygget en selv-
stændig Bro, idet det Mådsatte ellers vilde være
genererende i flere Henseender. Udvalget stillede der-
for et Forslag om, at Rentegarantien skulde ud-
vides til den Differentis, som maatte antages at
fremkomme mellem Udgifterne til en selvstændig
Bro og til de Arbejder, som vilde udføres til

en Forbedring af Christian den 9des Bro. Om-
kostningerne til en selvstændig Bro vare anslaaede
til 200,000 Rd., hvormod de Forbedringer, som
udfordredes for at kunne benytte den nuværende
Bro, vare anslaaede til 80,000 Rd. Udvalget
foreslog altsaa, at man skulde udvide Rentegaranti-
en til denne Differentis, disse 120,000 Rd., dog
under den bestemte Forudsætning, at man der-
ved muliggjorde en Forbindelse med Udlandet,
hvilket man jo ogsaa fra først af havde tænkt
paa ved Anlægget af de Lolland-falsterste Baner, og
det saaledes, at man maatte opgive Forbindelsen over
Lolland og i Stedet derfor bygge en Bane fra Nykjø-
bing til Gjedserødde med en Dampfærgeforbindelse fra
det sidstnævnte Sted til et Punkt paa den tydske
Nordkyst. Udvalget anbefalede altsaa en saadan
Forhøielse af Rentegarantien under den bestemte
Forudsætning, at de Lolland-falsterste Baner ikke
mere kunde betragtes alene som lokale, men som
et Forbindelsesled med Udlandet, idet der derved
kom en større og forøget Trafik tilstede. Jeg skal
dog gjøre opmærksom paa, at der ikke aldeles be-
stemt blev gjort Tilbud om en større Garanti for
120,000 Rd. eller nu 240,000 Kr. til det engang
bevilgede Beløb, men at det kun var under den
bestemte Forudsætning, dels at den engang stillede
Garanti muligens kunde stige, saaledes som det var
foreslaaet, og dels, at Broen maatte ikke kostede
saa meget, hvorefter man da selvfølgelig maatte
indskrænke Garantien. Naar der nu her under
§ 2 findes en Opfordring til at give Indenrigs-
ministeren Bemyndigelse til, hvis de nuværende
Koncessionshavere af Banen fra Nykjøbing til
Gjedserødde ikke — som man havde tænkt sig —
skulde kunne fuldføre Forøget, da at kunne
overdrage dette til den nuværende Eier af Lolland-
falsterbanen imod, at der stilledes en atter for-
støret Garanti, da har dette Spørgsmaal ikke væ-
ret til Forhandling; eller Overveielse af Udvalget
ifjor. Man var den Gang kommen til den Tro
— og man havde i den Henseende Grunde at
støtte sig til —, at man muligens fra andre Sider
vilde kunne faae bygget en saadan Bane fra Ny-
kjøbing til Gjedserødde uden at behøve at udvide
Statsgarantien, og selv om de nuværende Konces-
sionshavere ikke til den 1ste Juli 1875 — saa
vidt jeg erindrer — have godtgjort, at de kunne
bygge Banen, ser jeg dog ikke derfor nogen be-
stemt Grund til, at man skulde indvilge i, at
Eieren af Lolland-Falsterbanen strax skulde faae
denne Garanti. Jeg tror, at der med Hensyn til
denne Bane vil kunne findes andre Selskaber eller
andre Entrepreneurer, som ikke vilde gjøre Forbring